

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 30. Monita Archiducis pro audiendo Legato

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

Sæcul. XV. Belgium profectionem, cum absque no
A. C. 1480. minis sui dedecore diutius in eo loco, u
bi nunc ageret, hærere haud posset. Su
idem quoque tempus Cardinalis litera
publicæ fidei testes dederat Marco Ar
chiepiscopo Colossensi in Hungaria, nec noi
cuidam jurium Doctori; hos enim ad
Maximilianum ablegaverat, ut ejus ani
mum explorarent, utrum gratum acce
ptumque haberet, si Legatus iter, ad
quod sese jam accinxerat, in Belgium
prosequeretur.

§. XXX.

*Monita Archiducis pro audiendo
Legato.*

Cum vero Archidux propterea a senten
tia prius concepta nequaquam disce
deret, Legatus de manifesto Pontificis
epistolæ contemptu vehementer queri
tur, rogatque, ut Archidux ei, quid sibi
hac in re agendum esset, tandem signifi
caret; Hæ literæ datæ fuerunt Peron
næ quinta Octobris die; eas mox acce
perant aliæ die vigesima ejusdem Men
sis ad eundem perscriptæ, in quibus ef
flagitat, ut ei saltem in quodam pri
vato loco, & sepositis omnibus conditio
nibus colloquendi veniam concedere di
gnaretur; se enim spe fretum esse ajebat
quod Archidux hac via sinistram de ipso
opinio-

opinionem temere conceptam animo ejus Sæcul. XV.
ceret. Tandem vero Maximilianus da- A.C. 1480.
tis literis Joannem de Auffajo libello-
rum supplicum Magistrum edocet, qua
ratione cum Legato ageret. Ad hoc
consilium Archiducis animum inclina-
bat Epistola Angliæ Regis, qui eidem
suggerit, Legatum sine omni timore au-
diri posse, simulque rogavit, ne cum eo
quicquam decerneret, nisi prius ipse de
tota negotii ratione instructus esset. Ve-
rum longe major erat, quam putabatur,
hujus Cardinalis dexteritas, nec de eo
præsumi poterat, quod Angliæ Regem
de Legationis suæ summa edocere, nec
non viduam Burgundia Ducissam de
Galliarum Regis proposito, quo eidem
prædivites nuptias procurare meditaba-
tur, certiores reddere negligeret, Maxi-
milianus nihilominus per alias secretio-
res vias concordiam cum Ludovico XI.
conciliare satagebat; ne tamen optato
frustraretur successu, colloquium, de quo
supra mentionem fecimus, die decima
quinta Octobris celebrari voluit, simulque
proposuit, se cum ipsomet Rege luben-
ter collaturum. Evidem Eduardus le-
gatum quoque ad colloquium admitti,
haud quamquam ægre tulisset; ejus enim
operam ad stabiliendum volubilem Ar-
chiducis animum summopere necessariam
fore existimabat, Maximilians tamen

C 5 perti-

Sæcul. XV. pertinaci semper consilio Cardinalem eum
A. C. 1480. cipere recusavit; quippe ejus fidem adeo
suspectam habebat, ut quamvis ad quem
dam ex suis Consiliariis hanc in re
mandata dedisset, nihilominus Legatus
constanter privati etiam colloquii copiam
denegaret.

§. XXXI.

Ludovicus XI. apoplexia tacitus.

*Comm. loc.
sit. p. 139.*

Ad. l. 6. t. 7.

Chinon

Forges

Verum cuncta hæc pacis consilia dis-
jecit periculosa Regis ægritudo: Ipse
quoque Anglorum Rex sententiam mu-
tasse videbatur; hic enim, licet anteare
vocandæ concordiæ studiosissimum præ-
setulisset animum, jam ipsus Archiduc
auctor erat, ut biennales inducias pete-
ret, atque interim expectaret Galliarum
Regis mortem, quæ certo eventura cre-
debat: cum enim hic in quodam oppi-
do haud procul ab urbe Cainone in
Turonia pranderet, repente apople-
xia, ac subito omnium sensuum atque
nervorum stupore corripitur, eique hebe-
tata oculorum acies, mentisque deli-
quium quemquam ex adstantibus cogno-
scendi facultatem eripuit. Nihilominus
a suis ad lectum delatus, adhibitis reme-
diis spiritum revocabat, ac Forgesium,
unde illo mane discesserat, pernoctaturus
revertebatur; tertia etiam post die linguae
usum